

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/18/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313010184
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Bargel
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5313010184.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Bargela a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a Juraja Krupu, na verejnom zasadnutí konanom 1. apríla 2014 prejednal odvolanie podané obžalovaným G. E. proti rozsudku Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/56/2013 z 13.11.2013 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/56/2013 z 13.11.2013 v časti - vo výroku o vine v bode II., týkajúcom sa prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovaného G. E., nar. XX.X.XXXX v F., trvale bytom G.,

okres W.,

u z n á v a z a v i n n é h o , ž e :

napriek tomu, že dňa 25.5.2012 prevzal výzvu Okresného súdu Čadca pod sp.zn. 3T/31/2012 zo dňa 17.5.2012 na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody, uloženého právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 3T/31/2012 zo dňa 28.3.2012 vo výmere 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, a to v lehote do 22.6.2012, na výkon tohto trestu bez vážneho dôvodu nenastúpil a do výkonu trestu odňatia slobody bol dodaný až dňa 15.11.2012,

t e d a

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom,

č í m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Z a t o h o o d s u d z u j e :

Podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný G. E. v bode I. oslobodený podľa § 285 písm. e) Tr. por. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Čadca č. Pv 1056/12 z 3.5.2013 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. V bode II. uvedeného rozsudku bol obžalovaný G. E. uznaný za vinného zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. c) Tr. zák. pre skutok, že:

napriek tomu, že dňa 25.5.2012 prevzal výzvu Okresného súdu Čadca pod sp.zn. 3T/31/2012 zo dňa 17.5.2012 na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody, uloženého právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 3T/31/2012 zo dňa 28.3.2012 vo výmere 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, a to v lehote do 22.6.2012, na výkon tohto trestu bez vážneho dôvodu nenastúpil a do výkonu trestu odňatia slobody bol dodaný až dňa 15.11.2012.

Za to bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Okresný súd svoje rozhodnutie v bode II. odôvodnil v podstate tak, že: „Pokiaľ ide o II. bod rozsudku, súd mal nepochybne preukázané po skutkovej stránke, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako je uvedené v bode II. rozsudku, a to listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisového materiálu. Nepochybne bolo preukázané poštovou doručenkou, že obžalovaný dňa 25.5.2012 prevzal výzvu Okresného súdu Čadca, sp.zn. 3T/31/2012 zo dňa 17.5.2012 na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody uloženého právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 3T/31/2012 zo dňa 28.3.2012 vo výmere 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, a to v lehote do 22.6.2012. Správou z ÚVV Žilina o nenastúpení do výkonu uloženého trestu bolo preukázané, že obžalovaný trest v lehote do 22.6.2012 nenastúpil a následne do výkonu trestu odňatia slobody bol dodaný až dňa 15.11.2012 tak, ako to vyplýva z potvrdenia o nastúpení do výkonu trestu odňatia slobody. Obrana obžalovaného, že do výkonu trestu odňatia slobody nenastúpil, pretože sa staral o maloleté dieťa, z ktorého dôvodu mal podať aj žiadosť o odklad nástupu do výkonu trestu, neobstojí. Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že v čase, keď obžalovaný mal nastúpiť na výkon trestu odňatia slobody, bolo maloleté dieťa - biologická dcéra obžalovaného umiestnená v detskom domove. Dôvodom, pre ktorý bola maloletá v detskom domove, bola skutočnosť, že matka maloletej dieťa opustila a o dieťa sa nemá kto postarať, nakoľko aj biologický otec sa o dieťa starať nemôže, pretože odchádza za prácou. Obhajoba obžalovaného teda v tomto smere neobstojí a súd túto považuje za účelovú v snahe vyhnúť sa trestnoprávnej zodpovednosti. U obžalovaného nebol zistený taký závažný dôvod, ktorý by mu bránil v nástupe do výkonu trestu odňatia slobody. To, že dieťa z detského domova brával k sebe domov, mu nebránilo v tom, aby na výkon trestu nastúpil, nakoľko dieťa bolo riadne na základe rozhodnutia súdu umiestnené v zariadení, v ktorom bolo oň riadne postarané. Nemožno opomenúť ani dôvod, pre ktorý bolo dieťa umiestnené v detskom domove, bola ním aj skutočnosť, že obžalovaný sa oň nemohol starať, nakoľko podľa jeho vyjadrenia odišiel za prácou. Nič teda obžalovanému nebránilo v tom, aby nastúpil uložený trest. Jeho konanie bolo teda účelové v snahe vyhnúť sa nástupu do výkonu trestu. Nebolo preukázané, že obžalovaný riadne požiadal o odklad nástupu do výkonu trestu odňatia slobody z nejakého závažného dôvodu, bol si teda vedomý svojej povinnosti nastúpiť na výkon trestu, aj napriek tomu úmyselne na výkon trestu nenastúpil. S poukazom na register trestov mal súd preukázané, že obžalovaný v minulosti bol niekoľkokrát právoplatne odsúdený súdom, ktorú skutočnosť súd vyhodnotil ako priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák. Súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, a

preto u obžalovaného prevyšujú priťažujúce okolnosti nad okolnosťami poľahčujúcimi v pomere 1:0. S poukazom na § 38 ods. 4 Tr. zák., v zmysle ktorého ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, teda na dolnej hranici takto zvýšenej trestnej sadzby. Podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. možno páchatela potrestať odňatím slobody až na 2 roky. Súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Účel trestu u obžalovaného naplní podľa názoru súdu iba nepodmienečný trest odňatia slobody.“

Proti tomuto rozsudku - bodu II. podal odvolanie obžalovaný. V odvolaní uviedol: „Ja s takýmto rozhodnutím okresného súdu nesúhlasím a mám za to, že skutkový stav v ňom uvedený je nepravdivý. Rozsudok OS Čadca považujem za nejasný a myslím si, že súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Pre trestnosť činu, z ktorého som obžalovaný, je potrebné posudzovať okrem naplnenia formálnej stránky trestného činu - prečinu, teda všetkých obligatórnych znakov skutkovej podstaty trestného činu, z ktorého som obžalovaný, aj naplnenie tzv. materiálnej stránky trestného činu (§ 10 TZ). Myslím tým najmä dosiahnutie určitého kvalifikovaného stupňa nebezpečnosti činu pre spoločnosť. Chcem upozorniť súd, že taxatívne znaky, ktoré sú uvedené v § 10 ods. 2, je potrebné posudzovať vždy, teda aj na daný skutkový stav pre vyvodenie mojej trestnej zodpovednosti. Z uvedeného vyplýva, že nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela je jeho závažnosť nepatrná. Zákonodarca aj pri určení trestnej sadzby za trestný čin podľa § 348, ktorá je stanovená hornou hranicou 2 rokov, zaradil ho do skupiny menej nebezpečných trestných činov, preto v tomto prípade je potrebné obzvlášť posudzovať tzv. „materiálne znaky“ trestného činu. Ja obžalovaný som bol v situácii, kedy som si mal vybrať medzi riadnym plnením úradného rozhodnutia alebo ponechaním maloletej dcéry bez riadnej výchovy, výživy a starostlivosti. Mám za to, že stíhaný skutok po materiálnej stránke nevykazuje potrebný, zákonom predpokladaný stupeň závažnosti pre spoločnosť. Závažnosť skutku, vzhľadom na okolnosti, je pre spoločnosť nepatrná. Súd okrem iného nezistil náležité skutkový stav vecí, čo je porušením základných zásad trestného konania, a teda porušením i základného práva na spravodlivý proces. Takisto apelujem na prihliadnutie na zásadu primeranosti a zdržanlivosti uvedenú § 2 ods. 2 TP, kde vzhľadom na závažnosť trestného činu, ktorý sa mi kladie za vinu, mám za to, že je možné použiť aj iné miernejšie prostriedky.“ Obžalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v zmysle § 321 ods. 1 písm. a), b), d) Tr. por. zrušil a oslobodil ho spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr. por.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, týkajúceho sa druhej časti rozsudku - prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a zistil, že odvolanie obžalovaného G. E. je dôvodné, avšak pre iné skutočnosti, ako uviedol v odvolaní.

Okresný súd po vyhodnotení a posúdení dôkazného stavu ustálil vo výroku o vine svojho rozsudku priebeh skutkového deja vo vzťahu k bodu II. zodpovedajúci všetkým vykonaným dôkazom. Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria úplne ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný spáchal prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa.

Súd prvého stupňa však pochybil, keď skutok právne posúdil podľa § 348 ods. 1 písm. c) Tr. zák., pričom správne malo byť konanie obžalovaného kvalifikované podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. S ohľadom na znenie právnej vety je nesporné, že ide o zrejmu nesprávnosť, ku ktorej však už došlo pri vyhlasovaní rozsudku, a preto k odstráneniu tohto nedostatku nemohlo dôjsť len opravou písomného vyhotovenia rozsudku súdu prvého stupňa. Túto chybu súdu prvého stupňa preto napravil sám krajský súd týmto rozsudkom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd stručne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Okresný súd zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil aj výrok o treste. Odôvodnenie rozsudku teda učinil súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 168 Tr. por.

Závery okresného súdu prezentované vo výrokovej časti rozsudku a vysvetlenie týchto záverov v odôvodnení napadnutého rozsudku, pokiaľ ide o skutok pod bodom II., si v celom rozsahu krajský súd osvojil, a preto v zásade na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa odkazuje.

Zrejme aj obžalovaného presvedčili závery okresného súdu, v rámci ktorých vysvetlil svoje rozhodnutie o vine, a preto v odvolaní obžalovaný navrhol, aby bol oslobodený spod obžaloby z dôvodu, že závažnosť skutku, ktorého sa dopustil, je pre spoločnosť nepatrná, a teda poukázal na to, aby krajský súd v jeho prípade aplikoval materiálny korektív a práve preto ho spod obžaloby oslobodil.

V tejto súvislosti krajský súd dáva do pozornosti, že základným predpokladom na to, aby prokurátor mohol podať obžalobu a aby predtým policajt mohol začať trestné stíhanie a niekoho obviňovať zo spáchania trestného činu (v tomto prípade pokračovacieho prečinu), je zistenie, že konkrétna osoba sa dopustila protiprávneho činu, ktorého znaky sú uvedené v Trestnom zákone.

Protiprávnosť činu sa posudzuje v súvislosti s okolnosťami vylučujúcimi protiprávnosť (krajná núdza, nutná obrana, oprávnené použitie zbrane, dovolené riziko, výkon práva a povinnosti, súhlas poškodeného, plnenie úlohy agenta).

Pojmom znaky uvedené v tomto zákone sa rozumejú znaky objektívnej a subjektívnej povahy, ktoré tvoria tzv. skutkovú podstatu trestného činu (súhrn znakov, ktoré charakterizujú ľudské konanie i jeho následok ako trestný čin), pričom všetky sú rovnako nevyhnutné a rovnocenné.

Z hľadiska obsahu každá skutková podstata trestného činu vyjadruje všetky podstatné znaky a črty nevyhnutné na posúdenie, či konkrétny spáchaný skutok možno pokladať za trestný čin. Ide o súhrn znakov možných ľudských aktivít, ktorých splnením vzniká trestná zodpovednosť. Znak trestných činov uvedené v Trestnom zákone vyjadrujú možnosť vzniku takto klasifikovaných skutkov (predvídanie možnosti ich vzniku), ako aj nevyhnutnosť podradiť ich pod príslušné skutkové podstaty trestných činov a použiť právne následky uvedené v Trestnom zákone. Súhrn podstatných znakov jednotlivých skutkových podstát trestných činov odráža konkrétny skutok určitej kvantity a kvality. Trestná zodpovednosť vzniká na základe existencie spáchaného skutku, ktorý vykazuje znaky skutkovej podstaty trestného činu.

Okrem obligatórnych znakov skutkovej podstaty trestného činu, ktorými sú objekt (záujem, hodnota, či spoločenský vzťah chránený trestným právom), objektívna stránka (konanie vrátane opomenutia, následok a príčinná súvislosť medzi konaním a následkom), subjekt (páchateľ) a subjektívna stránka (zavinenie, niekedy aj pohnútky - motív), sa na vyvodenie trestnej zodpovednosti pri prečine vyžaduje aj naplnenie tzv. materiálneho korektívu, ktorý je vyjadrený v ustanovení § 10 ods. 2 Tr. zák. - nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná. Materiálny korektív predstavuje výnimku z formálneho chápania kategórie trestných činov. Jednou z podmienok, ktorá musí byť splnená na to, aby určité protiprávne konanie (skutok) mohlo byť kvalifikované ako konkrétny prečin, je v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák. aj pozitívny záver o tom, že závažnosť konania, ktoré inak z formálneho hľadiska napĺňa znaky skutkovej podstaty nejakého prečinu, je vyššia ako nepatrná. Stupeň závažnosti činu má zásadný význam pre rozhodnutie o základnej otázke trestného konania (otázke viny a trestu).

Na posúdenie závažnosti určitého protispoločenského konania majú vplyv, t.j. závažnosť prečinu určujú, nasledovné skutočnosti:

a) spôsob vykonania činu a jeho následky,

b) okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný (pôjde najmä o poľahčujúce a priťažujúce okolnosti - pozri § 36 a 37),

c) miera zavinenia a pohnútka páchatel'a.

Kritériá, pomocou ktorých sa určuje závažnosť prečinov, sa týkajú konania a následku (t.j. objektívnej stránky) a miery zavinenia, príp. pohnútky (t.j. subjektívnej stránky), sú také rôzne a premenlivé, že pomocou nich možno v konkrétnom prípade dostatočne rozlíšiť stupeň závažnosti spáchaného prečinu, resp. činu vykazujúceho znaky prečinu. Uvedené kritériá pritom nemožno hodnotiť izolovane, ale v ich súhrne, bez toho, aby niektoré boli preceňované na úkor iných. Závažnosť určitého protispoločenského konania býva spravidla deliacou čiarou medzi trestným činom a priestupkom.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že všetky okolnosti prípadu majú vplyv na posúdenie závažnosti spáchaného skutku a medzi tieto okolnosti samozrejme patrí aj pohnútka páchatel'a, ale i jeho osoba. Nemôže ostať bez povšimnutia mimoriadne bohatá kriminálna minulosť G. E., ktorý bol už 11-krát súdne postihnutý (č.l. 111), a teda aj táto skutočnosť ovplyvňuje v kontexte s ďalšími okolnosťami celkový stupeň závažnosti jeho konania pre spoločnosť.

Krajský súd konštatuje, že v prípade obžalovaného G. E. zistil naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, a teda nielen formálnych, ale aj materiálnych, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.